

PENEDÈS SOCIALISTA

PUBLICACIÓ DE "CONVERGÈNCIA SOCIALISTA DE CATALUNYA" A L'ALT Penedès ■ GENER 76

EL POBLE DEL Penedès EN LA LLUITA PER LA DEMOCRÀCIA

Encara que en l'actualitat la premsa legal in-
formi amb més detall i amplitud que fa tan sola-
dos o tres mesos, no significa que hàgim aconse-
guït una llibertat de premsa tal com voldríem.
Aquest condicionament ens obliga a estar, encara
a la clandestinitat per poder informar d'alguna
dels fets que succeeixen a Catalunya i a la res-
ta de l'Estat espanyol i per donar les nostres -
opinions sobre aquesta realitat que no queda cons-
tatada a la premsa legal.

Aquest és el motiu d'aquesta publicació: in-
formar i comentar al poble del Penedès la reali-
tat que ens envolta, mentre tots plegats anem
fent camí cap a la consecució de la democràcia.
En aquest sentit voldríem dir ben clar que l'ob-
tenció de la democràcia que el poble necessita -
no és una tasca de quatre o cinc, i menys una es-
pera perquè ens vingui donada per un Govern cen-
tralitzat massa vinculat a l'etapa franquista, -
sinó que és una meta a la que hem d'arribar tots
els demòcrates, sense distinció de sexes, creen-
ces religioses, ni tendències polítiques mentre
aquestes siguin democràtiques. Ha de ser el poble
el que faci possible la llibertat, el pluralisme
polític i l'autodeterminació de Catalunya.

La forma de treballar per assolir aquest ob-
jectiu és diversa. Els obrers ho faran a través
de les seves reivindicacions laborals a les fà-
briques i al sindicat, i lluitant en aquests mo-
ments contra la congelació de salaris; els veïns
dels barris populars per mitjà d'exigir llums,
clavagueres, zones verdes, escoles i altres ser-
veis assistencials dels que estan mancats; els
estudiants i ensenyants, volent aconseguir un en-
senyament gratuït per a tothom i adaptat a les
exigències actuals; els pagesos unint-se per de-
fensar-se dels qui els han situat en el lloc de-
gradat que tenen assignat dins aquesta societat
capitalista... tots junts, lluitant per una vida
digna tant econòmicament, com cultural, social i
política, per a tot el poble. D'aquesta forma ar-
ribarem a conquerir la democràcia.

què és C.S.C.?

La Convergència Socialista de Cata-
lunya nasqué de la necessitat de crear
un organisme capaç d'aglutinar als so-
cialistes de diferents procedències -
que coincidien en el treball polític
per la transformació econòmica i polí-
tica de la societat catalana.

La voluntat comú de crear el gran
partit dels socialistes de Catalunya
ha anat aplegant entorn al procés de
Convergència als socialistes proce-
dents del Moviment Socialista de Ca-
talunya, de l'antic Front Obrer de Ca-
talunya, del Moviment per l'Autoges-
tió i el Socialisme, de sectors del
socialisme cristià i de nombrosos -
grups socialistes autònoms de les co-
marques catalanes.

Els nostres militants estan avui -
presentes a tots els fronts on el po-
ble lluita pel seu alliberament: en-
tre els obrers, els pagesos i els em-
pleats; en els barris i la universi-
tat, entre els professionals i els en-
senyants... col·laborant en la lluita
comú amb els demés companys socialis-
tes que encara no estan a Convergèn-
cia; treballant també amb els com-
panyos de grups comunistes dels que
ens separa la nostra concepció del fu-
tur socialisme que nosaltres volem de-
mocràtic, pluralista i autogestionari;
mentre fem una constant invitació a -
l'unitat als socialistes que actual-
ment militen en organitzacions social
demòcrates de les que discrepem per -
la seva tàctica per obtenir un millo-
rament parcial i sempre precari de -
les condicions de vida del poble, sen-
se una perspectiva de canvis econòmics
i polítics substancials.

Creiem que el camí del socialisme
es fa essencialment a través de la
consciència i organització de les
classes populars que ja des d'ara han
d'anar constituint la força real de la
gran aliança del poble català com a
única alternativa enfront del sistema
capitalista.

"canvi sense ruptura", trencament democràtic i socialisme

Aquestes són les dues opcions polítiques a l'Espanya actual. Els socialistes no ens fem cap il·lusió respecte a les forces que estan pel "canvi sense ruptura". La seva imatge liberal i "democràtica" pot fer creure que hi ha una veritable oposició de fons amb altres sectors més immobilitats del règim. Les seves diferències respecte al "bunker" no són pas un antagonisme de classe, sinó que estan provocades per la incapacitat del "bunker" de comprendre les grans transformacions socials que s'han produït a l'Estat espanyol. D'aquí que els aperturistes, intentin implantar uns canvis polítics que facin possible la supervivència del seu sistema econòmic, alhora que posen una barrera de contenció al moviment obrer, popular i socialista, a base de dividir-lo i integrar-lo.

Es tracta, en definitiva, de seguir mantenint a les classes populars al marge del procés polític oficial a la vegada que es recupera el recolzament de sectors de la burgesia que tradicionalment apoiava el règim i que avui se n'aparten visiblement.

EL PROJECTE DE RUPTURA DEMOCRÀTICA I EL SOCIALISME

Estar per la ruptura democràtica és preconitzar el començament d'un període constitucional en el qual sigui el poble, a través del sufragi universal, el qui marqui el ritme de les transformacions democràtiques. Només la unió del poble; des dels obrers industrials i tots els treballadors assalariats, empleats, pagesos, professionals i també, dels sectors de la petita burgesia que s'han incorporat a l'oposició, ha de senyalar el ritme de la democràcia.

Es evident que la ruptura no es produirà sense una dura resistència dels beneficiats per l'actual sistema polític; però el "canvi sense ruptura" que propugnen aquests beneficiats, no pot resoldre els autèntics problemes democràtics del poble (que van des de les llibertats polítiques a la qüestió nacional catalana; des de les necessitats socials més urgents a la qüestió de la terra) i no pot resoldre-les, ja que si ho fes desapareixeria en tant que sistema polític. Això farà que cada més s'accentui l'enfrontament entre l'acció democràtica dels treballadors i demés sectors populars d'una banda i, de l'altra, la gran burgesia monopolista, els latifundistes i els grans financers, únics beneficiaris del "canvi sense ruptura".

En aquestes condicions, qualsevol triomf, per petit que sigui, de la democràcia, marcarà també l'inici d'un procés de transició al socialisme que serà tant més democràtic i pacífic com més consolidat estigui el front dels treballadors i les organitzacions democràtiques de base.

Pels socialistes, la política d'unitat democràtica està en el programa de l'Assemblea de Catalunya i, entre nosaltres, per l'acció de l'Assemblea Democràtica del Penedès, en el sí de la qual lluitarem per les reivindicacions socials del poble i enfortirem el seu nivell de consciència i organització, única garantia de que la transformació democràtica de demà s'encaminarà gradualment i pacíficament vers el socialisme.

**MADOFA:
LA LLEI A
FAVOR DE
L'EMPRESA**

Aquí a Vilafranca hem tingut una experiència de lluita obrera - molt positiva, com va ésser la de la Madofa, fàbrica textil, en la que van resultar despedits quasi tots els càrrecs sindicals. Havent-se celebrat el judici, aquests càrrecs sindicals, l'han perdut, veient una vegada més, del cantó en que estan les lleis, i els qui les apliquen, saltant-se el més elemental dret al treball que tenim tots els treballadors. L'empresa sempre havia demostrat una actitud tancada, negant-se a qualsevol diàleg. La classe obrera, ha demostrat, i estem demostrant, que amb la unió de tots els treballadors i les seves lluites, enderrocarem la societat actual d'explotació de l'home per l'home, i construirem un nou model de societat, socialista, basada en l'autogestió, en la qual la persona estigui al seu més gran nivell de dignitat.

l'alcalde de vilafranca saluda al rei

Si el Govern ens vol donar una imatge que estem en procés d'arribar a un sistema democràtic, el comunicat "saludo al rey" que va fer públic l'alcalde de Vilafranca no intenta a escala local, declarant-se partidari de les llibertats polítiques i de la democràcia. Poca credibilitat ens inspira qui fins ara ha ocupat, i ocupa, un càrrec públic que comporta el ser agent del Govern per a impedir aquestes llibertats i que l'hagi acceptat sense que el poble el pogués elegir democràticament. Si l'alcalde creu realment en les llibertats polítiques i la democràcia, el primer que ha de fer perquè ens ho puguem creure és posar l'alcaldia a disposició dels vilafranquins, perquè siguem nosaltres els qui el votem lliurement. Només quan les paraules dels qui governen, tant a tot l'Estat espanyol com a les poblacions, siguin conseqüents amb els fets, llavors podrem tenir confiança en ells. Quan l'alcalde de Vilafranca actui d'acord amb les afirmacions que va fer en el comunicat "saludo al rey" podrem dir que realment creu en les llibertats polítiques i la democràcia.

Aquestes promeses només serveixen per a demostrar-nos que les autèntiques llibertats i l'autèntica democràcia és una conquesta que hem de fer entre tots i no hem d'esperar que ens vingui donada des de dalt. La democràcia solament l'aconseguirem que les forces que veritablement ho siguin puguem decidir com volem governar-nos i com volem que sigui el nostre futur.

Creiem que a l'Alt Penedès aquesta unió de les forces democràtiques passa forçosament per l'Assemblea democràtica, com a òrgan capaç d'anlegar tots els sectors que tenen com a fita aquest objectiu. Serà l'Assemblea Democràtica la que ha d'impulsar les accions que han de conduir a la conquesta de les llibertats polítiques reals i la democràcia real, que tots estem esperant.

30.000 TREBALLADORS DEL BAIX LLOBREGAT EN VAGA

Des de fa una setmana, aproximadament, al Baix Llobregat s'està produint el que es podria anomenar una vaga generalitzada. Multitud de treballadors es congreguen cada dia al sindicat de Cornellà, es fan assemblees de càrrecs sindicals i d'altres que no ho son, i allà decideixen si es continua o no la lluita. S'ha fet, també, una marxa des d'el sindicat de Cornellà fins al de Barcelona; marxa vigilada, controlada i disolta per la policia, a la que la gent aquesta vegada no aplaudeix. En aquestes marxades i concentracions hi participen milers de persones. Aquesta vaga es començà a engegar pels acomiadats de Lafors, fàbrica del metall, que porten uns dos mesos en vaga, i que hi han molts despedits.

En aquests dies hem anat veient que la classe obrera de tot Espanya està lluitant per aconseguir unes millores, no tan sols laborals, sino també polítiques, donat el caire de tossudesa mental del nou Govern. Madrid, València, Andalusia, Astúries, Baix Llobregat, etc. estan demostrant aquests dies que els treballadors estem necessitant i exigim les llibertats polítiques, un sindicat de classe, descongelaçió dels sous, amnistia, i tota una sèrie de reivindicacions concretes de cada lloc.

PER L'AMNISTIA; CONTRA LA CONGELACIÓ DE SALARIS

Cada vegada són més les entitats, els particulars i molts altres sectors de la població que esperen i demanen l'amnistia. Moltes són les formes de demanar-ho. Des de gallines amb la inscripció penjada al davant, fins a recollida de firmes pel carrer; des d'adhesions d'entitats fins a manifestacions i concentracions amb aquest fi.

També a Vilafranca s'està portant endavant aquesta campanya. Consisteix en l'adhesió de les entitats vilafranquines a un full que ja ha estat signat per nombroses entitats de Barcelona, i després es passarà a la recollida pública, a la qual convidem a tot el poble a adherir-s'hi. El tema de l'amnistia preocupa a tots els que volem un futur democràtic, i representa no tan sols el deixar anar els presos polítics al carrer, sinó derogar les lleis que fan possible que després els puguin tornar a tancar.

RECOLLIDA DE FIRMES I CONCENTRACIÓ

També no fa molt, es va fer a la vila, una campanya de recollida de firmes, contra la congelació dels sous, i a favor de l'amnistia i les llibertats polítiques i sindicals. Aquesta campanya, que va aconseguir més de 500 firmes en menys de 24 hores, demostra que els treballadors, i altres sectors del poble no ens empassem el que afirma el ministre Villar Mir, quan diu que "de l'augment del cost de la vida, en tenen la culpa els treballadors". Nosaltres creiem que els qui en tenen la culpa, són els que fins ara no han hagut de donar comptes a ningú i s'han embutxacat molts beneficis, beneficis que pertanyen als treballadors.

EXPEDIENTS OBERTS A 2 CÀRRECS SINDICALS

Amb motiu d'aquesta recollida de firmes, que es portà a terme principalment a les fàbriques de la Vila, a dos càrrecs sindicals de l'empresa FEMSA, de Castellet, els hi ha estat obert un expedient per recollir firmes dins de l'empresa. L'empresa, de moment, degut "a la intervenció" del delegat sindical, i al malestar que es començava a notar dins els sindicats per part dels demés càrrecs, ha parat aquests expedients ignorant, de moment, si el tirarà endavant o no.

LA DEMOCRÀCIA I LA LLIBERTAT

"Els socialistes no renunciarem a la conquesta i manteniment de la democràcia i la llibertat".

La manipulació que s'ha fet de les paraules democràcia i llibertat, l'adjectivació i deformació de la democràcia (democràcia orgànica, burgesa, europea) ens obliga a clarificar el que els socialistes entenem per democràcia socialista i llibertat socialista; es a dir, el que nosaltres entenem per democràcia i llibertat sense adjectius.

Partim de la concepció socialista de la societat, que pressuposa:

a) Propietat col·lectiva dels mitjans de producció i distribució, o, dit d'una altra manera, la capacitat efectiva de la col·lectivitat a disposar-ne.

i b) L'exercici del poder polític i econòmic pels treballadors.

Aquesta concepció socialista es concreta per a la democràcia i la llibertat en els següents punts:

1) Pluralisme polític i manteniment de les llibertats polítiques i personals. Solament així podran expressar-se tots els components del bloc social que impulsa la transformació socialista (obrers, pagesos, empleats, tècnics, professionals, intel·lectuals). És per tant aquest mateix bloc social el més interessat en defensar, amb els mitjans necessaris, la democràcia i la llibertat, de tot intent de frenar el procés d'emancipació que és el socialisme.

2) Autogestió a tots els nivells, que comporta el posar els centres de decisió el més apropiat possible dels afectats. Autogestió en fàbriques, escoles, municipis, comarques, dins d'un pla general elaborat democràticament.

3) Progressiva eliminació de la divisió jeràrquica del treball, mitjançant una revisió a fons de l'organització actual del treball i de l'escola, per aconseguir l'eliminació de les diferents categories socials resultants de la diferenciació professional.

4) L'autodeterminació de tots els pobles, com un dret irrenunciable de l'home a disposar lliurement del seu destí.

CATALUNYA I L'AUTODETERMINACIÓ

En la situació de Catalunya dins l'Estat espanyol, és cada dia més generalitzada la voluntat dels catalans de reimplantar l'Estatut de Catalunya, que ens va ser abolit el 1938 pel general Franco, quan amb el seu exèrcit va entrar a terres catalanes.

Per què volem de nou l'Estatut? Fixem-nos senzillament en els punts principals d'aquest. En ell s'observa clarament la necessitat actual del poble català al dret d'autodeterminació, que ha de tenir com a base mínima l'antic Estatut, l'actualització del qual, és negociable entre el poble català i la resta de les nacionalitats espanyoles en règim d'igualtat.

L'Estatut definia Catalunya com a regió autònoma dins l'Estat espanyol, instaurava el bilingüisme oficial, establia la competència legislativa catalana a través d'un Parlament i un govern propi que era la Generalitat, la qual tenia competència exclusiva sobre l'ensenyament, sanitat, obres públiques, etc. Creava també una junta de seguretat mixta per a l'ordre públic i dotava a Catalunya de l'administració parcial dels seus recursos econòmics i legislava sobre el règim local d'Ajuntaments i demés corporacions administratives.

Malgrat les seves limitacions en relació amb l'Estatut que fou redactat a Núria - l'any anterior, l'Estatut fou considerat pels polítics catalans de l'època com una conquesta històrica i un recobriment de les perdudes institucions de govern idònies en principi per a una legislació pròpia i progressista, i per al resorgiment i desenvolupament de la cultura catalana.

En quant a les realitzacions socials de l'Estatut caldria destacar la Llei de Contractes i Contrats i el Decret de Col·lectivitzacions.

L'Estatut de Catalunya va ser aprovat pel Parlament espanyol el 9 de Setembre del 1932. Sofreix la suspensió parcial després dels fets del 6 d'Octubre del 1934, fins que és reinstaurat el Febrer del 1936, amb la victòria del Front Popular. Aleshores Catalunya fou una regió autònoma fins el 38, quan el general Franco la va abolir.

ÒRGANS UNITARIS

ASSEMBLEA DEMOCRÀTICA DEL Penedès

El passat dia 4 de gener tingué lloc la reunió - del Secretariat Permanent ampliat de l'Assemblea Democràtica del Penedès. Assistiren representants de 5 organitzacions polítiques, de 3 organitzacions sindicals i persones independents procedents dels sectors de l'ensenyament, institucions culturals, barris i estudiants.

En aquesta reunió s'estudiaren la situació de la lluita democràtica a la Comarca i les resolucions - de la XII^è reunió de la Comissió Permanent de l'Assemblea de Catalunya que es resumeixen en els següents punts:

- Denúncia de la continuïtat de la repressió, de la llei antiterrorista, les detencions i la tortura com la soferta pel company Francisco Téllez, i la confirmació del processament dels militars demòcrates.
- Enfortiment de la lluita per l'amnistia enfront de l'engany de l'indult.
- Condemna de l'acte imperialista expressat en la venda del Sahara i afirmació del dret dels pobles a la seva autodeterminació.
- Rebuig de la burla que significa per a les aspiracions nacionals de Catalunya, Galícia i Euzkadi el decret sobre "el uso de las lenguas regionales".

També es prengué la determinació d'iniciar el - procés que porti a la celebració de la II Sessió plenària de l'Assemblea de Catalunya i a la formulació del programa de constitució del Govern Provisional de la Generalitat de Catalunya. Enfortiment de la unitat pel trencament democràtic, diàleg amb el Consell de Forces Polítiques de Catalunya i treballar per un acord unitari amb les forces unitàries de l'Estat espanyol, especialment del País Valencià i Les Illes, així com mantenir contacte amb el president de la Generalitat de Catalunya a l'exili.

EL "CONSELL"

La constitució del Consell de Forces Polítiques de Catalunya - marca un pas més en el procés d'unitat democràtica. Les dificultats en la seva constitució es basaren essencialment en l'actitud per part d'alguns partits de disminuir el paper de protagonista de la lluita per la democràcia de l'Assemblea de Catalunya i en exigir "obediència" catalana als partits participants.

Superats els primers entrebancs, el Consell ocuparà el lloc que li correspon en la lluita per la democràcia. Els socialistes creiem que una part important del treball per la democràcia passa pel Consell de Forces Polítiques, però el treball per la democràcia i el socialisme - passa per l'Assemblea de Catalunya i les seves mobilitzacions populars.

LA MORT DEL COMPANY LLUIS MATA ACEDO

Amb sorpresa i dolor constatem la pèrdua d'aquest company valuós, víctima d'unes condicions de treball infames. El seu paper de líder del moviment obrer a Vilafranca i la seva entrega tant en el treball sindical com en el polític, assenyalen la gravetat de la desaparició. La seva generosa participació en la tasca de constitució i enfortiment de les instàncies democràtiques del Penedès i en els demás fronts de lluita, farà que el seu record no s'esborri mai en l'esperit dels qui, com ell, estem per la democràcia i el socialisme.

Lliurem homenatge al jove lluitador i recuperem per a tots nosaltres el seu entusiasme i la fe en el triomf dels objectius de la classe treballadora i de tot el nostre poble.

UAB
Biblioteca de Comunicació
i Hemeroteca General
CEDOC